

Kohtuasi C-137/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

4. detsember 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Krajský soud v Brně (Brno regionaalkohus, Tšehhi Vabariik)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

25. oktoober 2019

Kaebaja:

Tesco Stores ČR a.s.

Vastustaja:

Ministerstvo zemědělství (Põllumajandusministeerium, Tšehhi Vabariik)

Põhikohtuasja ese

Põhikohtuasja ese on õigusvaidlus, milles kaebaja on vaidlustanud vastustaja otsuse, mille kohaselt turustas kaebaja ebapiisavalt või ebaõigesti märgistatud toitu, kasutades direktiivis 2000/36/EÜ¹ ette nähtud nimetuse „čokoláda v prášku“ (šokolaadipulber) asemel nimetust „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina), rikkudes seeläbi riigisisese õiguse asjakohaseid sätteid.

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 1169/2011 VII lisa E osa punkti 2 alapunktis a ette nähtud normi tuleb tõlgendada nii, et Tšehhi Vabariigis lõpptarbijale mõeldud toidu puhul võib toote koostises direktiivi [2000/36/EÜ] I lisa A osa punkti 2 alapunktis c nimetatud liitkoostisosa nimetada ilma selle koostist täpsustamata ainult siis, kui selle liitkoostisosa nimetus on esitatud täpselt vastavalt direktiivi 2000/36/EÜ I lisa tšehhikeelsele versioonile?

Viidatud liidu õigusnormid

Määruse nr 1169/2011² artikli 9 lõike 1 punkt b ja artikli 18 lõige 1 ja selle määruse VII lisa E osa punkti 2 alapunkt a

Direktiivi 2000/36/EÜ artikli 3 lõige 1 ja I lisa A osa punkti 2 alapunkt c

Asjaomased riigisisised õigusnormid

Seaduse nr 110/1997 (Zákon č. 110/1997³) § 11 lõike 2 punkti a alapunkti 3 kohaselt peab toidukäitleja viivitamata ringlusest kõrvaldama ebapiisava või nõuetele mittevastava märgistusega toidu.

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) (põllumajandus- ja toidukaupade riiklik inspeksioon (Brno büroo), Tšehhi Vabariik) andis 27. mail 2016 korralduse i) kõrvaldada turult hageja tooted⁴, kuna nende koostisosade loetelus oli määratlus „čokoládový prášek“ (šokolaadipulber) ilma selle liitkoostisosa koostise kirjelduseta, mida nõuab määruse nr 1169/2011 artikli 9 lõike 1 punkt b, koostoimes artikli 18 lõigetega 1 ja 4, ja ii) keelas nende toodete edaspidi turule toomise.
- 2 Kaebaja esitas 1. juunil 2016 eespool nimetatud korralduste peale vaided, mille Státní zemědělská a potravinářská inspekce (põllumajandus- ja toidukaupade riiklik inspeksioon) 6. juunil 2016 rahuldab ja tühistas eelnimetatud korraldused. Kuid Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (põllumajandus- ja toidukaupade riikliku inspeksiooni keskbüroo, Tšehhi Vabariik) muutis 2. veebruari 2017. aasta otsustega 6. juuni 2016. aasta otsust nii, et eelnimetatud vaided jäeti rahuldamata ja 27. mail 2016 määratud meetmed muutmata. Vaide, mille kaebaja 2. veebruari 2017. aasta otsuste peale esitas, jättis vastustaja 21. aprilli 2017. aasta otsustega rahuldamata.
- 3 Kaebaja esitas 21. aprilli 2017. aasta otsuste peale kaebuse Krajský soud v Brně'le (Brno regionaalkohus, Tšehhi Vabariik), kes jättis selle 26. veebruari 2019. aasta otsusega rahuldamata. Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) tühistas kaebaja esitatud kassatsioonkaebuse alusel 11. juuli 2019. aasta otsusega Krajský soud v Brně (Brno regionaalkohus) 26. veebruari 2019. aasta otsuse ja saatis asja sellele kohtule tagasi uuesti läbivaatamiseks.
- 4 Selles menetlusetapis esitab Krajský soud v Brně (Brno regionaalkohus) Euroopa Kohtule eespool toodud eelotsuse küsimuse. Kuigi Nejvyšší správní soud'i (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) otsus on talle siduv, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtu 5. oktoobri 2010. aasta otsusele Georgi Ivanov Elchinov vs. Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581) ning Nejvyšší správní soudu (kõrgeim halduskohus)

laiendatud koosseisu 8. juuli 2008. aasta otsusele (nr 1723/2008 *Sb.NSS*) tuginedes, et see asjaolu ei takista tal kasutamast Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 267 ette nähtud võimalust.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 5 Vastustaja leiab, et kuna direktiivi 2000/36/EÜ I lisa A osa punkti 2 alapunktis c on määratletud ainult mõiste „šokoláda v prášku“ (šokolaadipulber), mitte aga „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina), siis peab viimatinimetatu puhul olema alati esitatud selle koostisosade loetelu.
- 6 Kaebaja leiab seevastu, et määruse nr 1169/2011 VII lisa E osa punkti 2 alapunktis a sätestatud erand on kohaldatav ka nimetusele „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina), kuna sellel mõistel on sama tähendus kui mõistel „šokoláda v prášku“ (šokolaadipulber) ning et sünonüümidena kasutatavaid mõisteid tuleb õiguskindluse kaalutlusel tõlgendada alati ühtemoodi. Lisaks sellele on kõik direktiivi 2000/36/EÜ keeleversioonid võrdselt autentsed.

Nejvyšší správní soud'i (kõrgeim halduskohus) õiguslik arvamus

- 7 Nejvyšší správní soud (kõrgeim halduskohus) on kaebajaga nõus selles, et nimetuse „šokolád v prášku“ (šokolaadipulber) asemel oleks ta võinud kasutada ka nimetust „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina). Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on kõik Euroopa Liidu õigusaktide keeleversioonid ühesuguse siduva jõuga (vt Euroopa Liidu Kohtu 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsus *Srl Cilfit jt ja Lanificio di Gavardo SpA vs. Ministero della sanità*, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, punkt 18, Euroopa Kohtu 19. aprilli 2007. aasta kohtuotsus *UAB Profisa vs. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos*, C-63/06, ECLI:EU:C:2007:233, punkt 13, ja Euroopa Kohtu äsjane 13. septembri 2008. aasta kohtuotsus *Česká pojišťovna a.s. vs. WCZ, spol. s. r. o.*, C-287/17, ECLI:EU:C:2018:707, punkt 18). Seega tuleb sõnaselgelt välistada seisukoht, et šokolaaditoodete märgistamist Tšehhi Vabariigi territooriumil reguleerib direktiiv 2000/36/EÜ üksnes selle tšehhikeelses versioonis ja teistes liikmesriikides vastavalt iga konkreetse riigi keeleversioonis.
- 8 Selline lähenemisviis oleks vastuolus nii eespool viidatud kohtupraktikaga ja eelkõige kaupade vaba liikumise põhimõttega kui ka toidu nimetuste ühtlustamise kui siseturu instrumendiga. Just neile põhimõtetele tugineb direktiiv 2000/36/EÜ (vt direktiivi põhjendus 8). Euroopa Liidus on šokolaaditoodete müüginimetused täielikult ühtlustatud (vt Euroopa Liidu Kohtu 25. novembri 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia Vabariik, C-47/09, ECLI:EU:C:2010:714, punktid 29 ja 45) ning selle ühtlustamise eesmärk on võimaldada šokolaaditoodete tootjatel või tarnijatel toote ühest liikmesriigist teise importimisel kasutada tootel direktiivi 2000/36/EÜ alusel juba olevat teavet, üksnes tõlkides selle teabe keelde või keeltesse, mida mõistavad tarbijad liikmesriikides, kus toodet kavatsetakse müüa.

- 9 Kaebaja ostis tooteid tarnijalt või tootjalt, kes tootis neid Saksamaal, kus direktiivi saksakeelses versioonis on kasutatud nimetust „Schokoladenpulver“, või Poolas, mille puhul direktiivi poolakeelses versioonis on samatähenduslikena kasutatud nimetusi „proszek czekoladowy“ või „czekolada w proszku“. Kaebaja tõlkis saksa- või poolakeelse nimetuse sõna-sõnalt tšehhi keelde kui „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina) ja kasutas seda oma toodetel. Šokolaaditoodete nimetuste ühtlustamise mõte ongi just see, et kaebaja saaks nii toimida.
- 10 Nende põhimõtetega oleks vastuolus tõlgendus, mille kohaselt tarnija või müüja peaks enne seda, kui ta hakkab müüma teises liikmesriigi toodetud šokolaaditoodet Tšehhi Vabariigis, viima sellel etiketil esitatud toote koostise kirjelduse kooskõlla direktiivi 2000/36/EÜ tsehhikeelse versiooniga. Sellise tõlgendusega kinnistuks eeldus, et Tšehhi Vabariigi territooriumil kehtib ainult direktiivi tsehhikeelne versioon, mis oleks otseselt vastuolus müüginimetuste ühtlustamise eesmärgiga ja direktiivi keeleversioonide võrdsusega ning taastaks siseturu loomise eelse olukorra.
- 11 Seega ei saa lihtsalt asuda seisukohale, et direktiivi 2000/36/EÜ lisa eri keeleversioonides on ette nähtud eri liikmesriigis siduvad toidukaupade nimetused. Selliseid siduvad keeleversioone ei käsitle pealegi määrus nr 1169/2011, mille artikli 15 lõige 1 nõuab üksnes seda, et kohustuslik toidualane teave tuleb esitada „selle liikmesriigi tarbijatele arusaadavas keeles, kus toitu turustatakse“. See annab kaebajale võimaluse kasutada imporditud tootel saksa- või poolakeelset nimetust, mis on liidu õigusega kooskõlas, lihtsalt tõlkides selle tšehhi keelde.
- 12 On tõsi, et teatavates liikmesriikides on olemas teatavad väljakujunenud toidu nimetused ja tõlge teistest keeltest võib tarbijat eksitada. Sellisel juhul peab aga konkreetne erandjuhtum selgelt olema esile toodud kõikides keeleversioonides. Määruse nr 1169/2011 artikli 17 lõigetes 2 ja 3 on selline võimalus ette nähtud. Direktiivis 2000/36/EÜ on seda võimalust mainitud seoses teatavate toodete ingliskeelse nimetusega, piiritledes I lisa A osa punkti 4 alapunktis d nimetuse „milk chocolate“ (piimasokolaad) kasutamise konkreetse liikmesriigiga. Seda eriregulatsiooni seoses liikmesriigiga on siiski mainitud direktiivi kõigis keeleversioonides, mitte ainult ingliskeelses versioonis. Kui Tšehhi Vabariigi territooriumil oleks lubatud kasutada ainult nimetust „čokoláda v prášku“ (šokolaadipulber) näiteks seetõttu, et nimetus „čokolázvý prášek“ (šokolaad pulbrina) võib tšehhi tarbijat eksitada, siis peaks see olema sätestatud sama moodi.
- 13 Eespool viidatud Euroopa Kohtu 14. juuni 2017. aasta otsus kohtuasjas C-422/16 üksnes kinnitab seda seisukohta. Selles kohtuasjas kõne all olevas määruses nr 1308/2013⁵ otsustas liidu seadusandja kasutada täiesti erinevat reguleerimisviisi kui direktiivis 2000/36/EÜ, kuna selle määruse lisas on otsesõnu loetletud eri liiki toodete müüginimetused, mida kasutatakse eri turustusriikides. Krajský soud (regionaalkohus) tsiteeris selle kohtuotsuse punkti 36, mis puudutab komisjoni otsust 2010/791, milles loetletakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007⁶ XII lisa III punkti alapunkti 1 teises lõigus osutatud tooted. On tõsi, et selles komisjoni

otsuses on toodete loetelu, milles on toodud eri piimatoodete mitmesugused rahvuslikud nimetused. Selle loetelu kohta märkis Euroopa Kohus siiski kohtuotsuse viidatud punktis, et selles loetelus on tooted, mida liikmesriigid käsitavad oma territooriumil määruses nr 1308/2013 ette nähtud kriteeriumidele vastavana, ja asjaomaste toodete nimetused on toodud loetelus vastavalt nende traditsioonilisele kasutusele liidu eri keeltes. Niisiis on Euroopa Kohus üksnes kinnitanud, et erinevates keeltes on võimalik kasutada piimatoodete traditsioonilisi nimetusi, mis ei vasta neis keeltes alati üksteisele⁷.

- 14 Sellest Euroopa Kohtu otsusest nähtub niisiis, et kui ühtlustatud nimetuste kasutamise korral tuleb arvesse võtta mitmesuguseid keelelisi eripärasid ja mitmesuguseid konkreetsetes liikmesriigis traditsioonilisi kohalikke nimesid, siis ei tingi seda mitte ainult teatava sätte konkreetne keeleversioon, vaid see tuleneb pigem mitmekeelsest tabelist või loetelust, mis sisaldub sätte igas keeleversioonis. Kui Prantsuse eksportija sooviks eksportida Ühendkuningriiki kaupa, mille jaoks tabeli prantsuskeelses osas on ette nähtud nimetus „*crème de riz*“, siis ei saa ta seda lihtsalt tõlkida inglise keelde kui „rice cream“ või „rice spray cream“, sest siduvate nimetuste tabeli ingliskeelses osas ei ole selliseid nimetusi.
- 15 Seega ei olnud kaebaja kohustatud kindlaks tegema, millist nimetust direktiivi tšehhikeelses versioonis on kasutatud, ja toote Tšehhi Vabariigis turule viimiseks koostisosa nimetust kohandama. Piisav on nimetuse tšehhi keelde tõlkimine. Kaebaja valitud määratlus „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina) on direktiivis kasutatud saksa- ja poolakeelse nimetuse sõna-sõnaline vaste, ning ei saa väita, et see on arusaamatu, mitmetähenduslik või tšehhi tarbijat eksitav (vt määruse 1169/2011 artikli 7 lõigetes 1 ja 2 ette nähtud õiglase teavitamise nõuded). Teistsugune lähenemine oleks ilmselgelt formalistlik, mis kuidagi ei teeniks tarbijakaitse eesmärki ning seaks kahtluse alla Euroopa Liidu siseturul saavutatud šokolaaditoodete tähistamise ühtlustamise taseme, ohustaks siseturu sujuvat toimimist (vt määruse nr 1169/2011 artikli 1 lõige 1) ja oleks vastuolus juba korduvalt mainitud keeleversioonide võrdväarsuse põhimõttega.
- 16 Seega on tegemist *acte éclairé* ga ning seetõttu ei ole vaja Euroopa Liidu Kohtule eelotsuse küsimust esitada.

Krajský soud v Brně (Brno regionaalkohus) õiguslik seisukoht

- 17 Kõigepealt ei ole selles küsimuses kohaldatav Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika, mis käsitleb liidu õiguse erinevate keeleversioonide vaheliste vastuolude lahendamist. Direktiivi 2000/36/EÜ eri keeleversioonide vahel ei ole erinevusi⁸ ja need versioonid täidavad asjaomasel ametlikus keeles siduvate toidunimetuste loetelu funktsiooni. Selline järeldus tuleneb esiteks direktiivi 2000/36/EÜ eri keeleversioonide võrdlusest, teiseks direktiivi 2000/36/EÜ artikli 3 lõikest 1 tulenevast põhimõttest, mille kohaselt on I lisas loetletud toidu müüginimetused üldiselt siduvad, ja kolmandaks kohustusest teavitada toodete koostisainetest keeles, mis on arusaadav selle liikmesriigi tarbijatele, kus toitu turustatakse (vt näiteks määruse nr 1169/2011 artikli 15 lõige 1).

- 18 Keeleversioonide võrdlemisel ilmneb selgelt, et nimetatud lisa hõlmab ilmselgelt asjaomase liikmesriigi turule iseloomulikke nimetusi, mida sageli ei saa üheselt tõlkida (näiteks ingliskeelne nimetus „family milk chocolate“ või siis mitmes keeleversioonis kasutatud täiend „vermicelli“). Seoses nimetusega „čokoláda v prášku (šokolaadipuber) on see eelkõige ilmne hollandikeelse määratluse „gesuikerde cacao“ puhul, mis tõlkimise korral vastaks teiste liikmesriikide tarbijate jaoks tõenäoliselt tootele, mis on määratletud I lisa A osa punkti 2 alapunktis d. See, et eri keeleversioonides on I lisa A osa punkti 2 alapunktis c määratletud tootele vastavate nimetuste arv erinev, on keeleversioonide võrdluse seisukohalt määrava tähtsusega. Teatavates keeleversioonides on kasutatud ühtainsat nime, mõnes teises kahte nime ja hollandikeelses versioonis isegi kolme. Seega ei ole tegemist lihtsalt tõlkega – keele muutmisega –, vaid igas ametlikus keeles esitatud siduvate nimetuste sõltumatu loeteluga, mis on mõeldud selle konkreetse liikmesriigi tarbijale suunatud toodete jaoks, kus seda ametlikku keelt kasutatakse.
- 19 Toidukaupade siduvate nimetuste määratlemine üldiselt (ja ka konkreetselt – direktiivi 2000/36/EÜ artikli 3 lõige 1) põhineb kahel reeglil. Esimene kohustab kasutama ette nähtud nimetust üksnes sellise toidu jaoks, mis vastab asjassepuutuvas sättes esitatud määratlusele. Teine reegel on kohustus kasutada toidukaupade jaoks, mis vastavad kõnealuse sätte määratlusele, üksnes ja ainult nimetust, mille alla see toidukaup on asjaomase sätte alusel määratud. Just selle teise põhimõttega on faktiliselt vastuolus Nejvyšší správní soud’i (kõrgeim halduskohus) õiguslik seisukoht, kuna see lubab kasutada määratlemata hulka võimalikke nimetusi määratletud toiduaine jaoks, vastavalt keeleversioonile ja tõlkeversioonile, mille toidukauba tootja selle tähistamiseks valib.
- 20 Lõppastmes võib selline tõlgendus viia absurdse tulemuseni, kuna sellisel juhul on väga raske aru saada, millised on siduvad nimetused. Tootjad ja müüjad ei saa neid kasutada muude toodete jaoks, isegi kui nad ei pruugi tingimata teada, et need nimetused kuuluvad siduvate nimetuste hulka. Kui nad siiski on sellest teadlikud, võivad nad neid kasutada liitkoostisosa nimetusena, selle liitkoostisosa koostist täpsustamata. Sellisel juhul ei saa tarbijad kuidagi teada, et tegemist on liitkoostisosaga, või millise konkreetse koostisosaga on tegemist, kuna nad ei leia selle määratlust kuskilt, välja arvatud siis, kui nad Euroopa Liidu eri ametlikes keeltesse tehtavate järjestikuste täpsemate või kaudsemate tõlgete abil jõuavad välja direktiivi 2000/36/EÜ keeleversioonini, kus on toiduaine määratletud selles konkreetses keeles. Nii on see ka mõiste „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina) puhul, mille määratlust direktiivi tšehhikeeles versioonis ei ole.
- 21 Isegi kui tootjatel oleks lubatud kasutada tõlget üksnes nendest keeltest, millel on konkreetne seos teatava toidukaubaga (näiteks kui toode on toodetud liikmesriigis, mille keeleversioonile vastab liitkoostisosa tõlge), oleks selline võimalus vastuolus nõudega anda tarbijatele toote koostise kohta selget teavet. Nii peaksid tarbijad kõigepealt kindlaks määrama tootmiskoha, tutvuma direktiivi 2000/36/EÜ asjakohase keeleversiooniga ja hankima selle tõlke (või olukorrast sõltuvalt kõik võimalikud tõlked). Kuna kõik I lisa A osa punktis 2 määratletud tooted on

olulisel määral sarnased (on põhimõtteliselt ühte kategooriasse kuuluvad tooted), ei ole absoluutselt kindel, et isegi pärast direktiiviga 2000/36/EÜ tutvumist seostab tsehhi tarbija mõiste „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina) tootega, mis on määratletud kui „čokoláda v prášku“ (šokolaadipulber) (ja mitte näiteks mõistega „kakaový prášek“ (kakaopulber) või „slazený kakaový prášek“ (magustatud kakaopulber). Tarbija peaks läbima keerulise ja mitmeetapilise kaalutlusahela, et jõuda järeldusele, et näib, et tegemist tõenäoliselt muus kui direktiivi 2000/36/EÜ tšehhikeelses versioonis määratletud sõna tõlkega, ilma et ta saaks olla kindel, et see tegelikult nii on. Samuti ei oleks tootjatele ja müüjatele tõenäoliselt selge, milliseid muid võimalikke nimetusi kui need, mis on direktiivis määratletud, nad peaksid toodete märgistamisel vältima.

- 22 Peale selle eksitab muude kui siduvate nimetuste kasutamine mitte ainult teadlikku tarbijat, vaid ka sellist tarbijat, kellel ei ole mis tahes põhjusel kavatsust üksikasjalikult tutvuda liidu õigusnormidega. Ka need tarbijad, kes ei tunne direktiivis 2000/36/EÜ sätestatud määratlusi, võivad lähtuda vähemalt eeldusest, et on olemas konkreetne õiguslik põhjus, miks konkreetse toote liitkoostisosa koostis on märkimata jäetud, ja võivad uskuda, et see on nii seetõttu, et konkreetne liitkoostisosa on õiguslikult määratletud (nagu on ette nähtud määruse nr 1169/2011 VII lisa E osa punkti 2 alapunktis a). Kui aga liitkoostisosa ei ole määratletud (millega on tegemist määratluse „čokoládový prášek“ (šokolaad pulbrina) puhul), ei pruugi selle koostis vastata direktiivi 2000/36/EÜ I lisa A osa punkti 2 alapunkti c nõuetele. Sellisel juhul tarbija – olles veendunud, et tarbib teada oleva koostisega toitu (st mis vastab teatavatele nõuetele) – tarbib tegelikult hoopis täiesti teistsugust toitu (mille osas õigusaktides nõudeid ette nähtud ei ole). Siduvate nimetuste kasutamise nõudmine võib tõepoolest tunduda formaalsusena, ent ei ole eesmärk omaette.
- 23 Kakao- ja šokolaaditoodete vaba liikumise hõlbustamist ei saa vaadelda üksnes tootja või müüja seisukohast, jättes tarbijate kaitse tegelikult sõltuvusse *ad hoc* hinnangust sellele, kas toote nimetuse võib mingi muu nimetusega segi ajada. Kui see oleks piisav, siis oleks direktiivi 2000/36/EÜ artikli 3 lõikes 1 ette nähtud põhimõtte täiesti ülearune.
- 24 Krajský soud (regionaalkohus) jääb oma arvamuse juurde, et konkreetse liikmesriigi tarbijale mõeldud toidu (või selle koostisosa) märgistamisel peab järgima kakao- ja šokolaaditoodete siduvaid nimetusi, mis sisalduvad direktiivi 2000/36/EÜ I lisa vastavas keeleversioonis, mis vastab asjaomase liikmesriigi tarbijatele arusaadavale keelele. Kui tegemist on Tšehhi Vabariigi territooriumil asuvatele tarbijatele mõeldud toiduga, siis tuleb kasutada direktiivi 2000/36/EÜ I lisa tšehhikeelses versioonis kasutatud siduvaid nimetusi. Üksnes sellel juhul, kui see nimetus tähistab liitkoostisosa, on võimalik kasutada ka määruse nr 1169/2011 VII lisa E osa punkti 2 alapunktis a ette nähtud reeglit (st mitte loetleda liitkoostisosa koostisesse kuuluvaid toiduaineid).
- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et määruse 1169/2011 artikli 17 lõigetes 2 ja 3 sätestatud põhimõtted on seevastu kohaldatavad üksnes juhul, kui

teatava toidukauba koostis ei ole veel täielikult ühtlustatud ja Euroopa Liidu tasandil ei ole selliste toodete osas ette nähtud siduvaid nimetusi. Nii ei ole see direktiivis 2000/36/EÜ määratletud toodete puhul, nagu nähtub selle direktiivi artikli 3 lõikest 1. Selle direktiivi I lisa A osa punkti 4 alapunktis d sisalduv erand ei kujuta endast seega näidet määruse nr 1169/2011 eespool viidatud sätete kohaldamisest, vaid on üksnes Ühendkuningriigi ja Iirimaa jaoks ette nähtud eraldiseisev õiguslik erand direktiivi artikli 3 lõikest 1 tulenevast eeskirjast, mis puudutab I lisa A osa punkti 4 alapunktis d ja punktis 5 loetletud tooteid.

- 26 Sellise kõigi nimetuste tabeli puudumine, mis oleks sama kõigis keeleversioonides (olukorras, kus iga liikmesriigi erinevates ametlikes keeltes siduvate nimetuste loetelu funktsiooni täidab direktiivi konkreetsele keeleversioon), ei ole küll parim seadusandlik lahendus, kuid see ei saa siiski kaasa tuua direktiivi 2000/36/EÜ artikli 3 lõike 1 reegli lõdvendamist ja tarbijakaitse taseme alandamist. Peab paika, et selles suhtes erinevad kohaldatavad normid reguleerimisviisist, mida on kasutatud komisjoni otsuses 2010/791/EL. See otsus toetab siiski tõika, et iga liikmesriigi jaoks eraldi siduvate müüginimetuse sätestamine ei ole liidu toidualaste õigusnormide puhul erandlik. Sama õigusloometehnikat, mis seisneb toiduainete suhtes siduvate nimetuste kehtestamises – nagu direktiivis 2000/36/EÜ –, on samuti kasutatud näiteks direktiivis 2001/113⁹, mille keeleversioonid sisaldavad direktiivis määratletud toodete siduvaid nimetusi erinevates ametlikes keeltes.
- 27 Samal põhjusel ei käsitle Euroopa Kohtu 14. juuni 2017. aasta otsus kohtuasjas C-422/16 direktiivis 2000/36/EÜ kasutatud õigusloometehnikat, kuid samas on sellest võimalik tuletada, millised tagajärjed on siduvate tootenimetuste loetelu kehtestamisel eri liikmesriikide jaoks, ja seega võimatuse kasutada siduvate nimede sünonüüme või tõlkeid.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/36/EÜ inimtoiduks ettenähtud kakao- ja šokolaaditoodete kohta (edaspidi „direktiiv 2000/36/EÜ“).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (edaspidi „määrus nr 1169/2011“).

³ Monte – sarapuupähklitega piimašokolaadipuding 220 g, Monte – piimašokolaadipuding 100 g ja Monte – sarapuupähklitega piimašokolaadijook 200 ml.

⁴ Seadus nr 110/1997 toiduainete ja tubakatoodete kohta, millega muudetakse ja täiendatakse teatavaid seotud seadusi (zákon o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů; edaspidi „seadus nr 110/1997“), 6. septembrini 2016 kehtinud redaktsioonis.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks

nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (edaspidi „määrus nr 1308/2013“).

- ⁶ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisähteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (edaspidi „määrus nr 1234/2007“).
- ⁷ Sellel konkreetsel juhul ei vastanud prantsuskeelsele tootenimetusele „*crème de riz*” ükski ingliskeelne nimetus, kuna loetelu ingliskeelses versioonis ei olnud sellist tootenimetust nagu „*rice cream*“ või „*rice spray cream*“.
- ⁸ Lisaks sellele ei osutanud Nejvyšší správní soud (kõrgeim halduskohus) ühelegi tõlgendusviisile, mis kõrvaldaks sellise vastuolu ühetaolise kohaldamise raames.
- ⁹ Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/113/EÜ inimtoiduks ettenähtud puuviljadžemmide, -želeede ja -marmelaadide ning magustatud kastanipüree kohta (edaspidi „direktiiv 2001/113/EÜ“).

TÖÖDOKUMENT